

At produktions-virksomhederne, der selv må fastlægge deres importplan for alle deres importvarer forud, da må ligge med lagre, der i reglen ikke vil komme til at stemme med deres forbrug.

At handelen, som hidtil har været lagerførende til udjævning af produktionens svingende forbrug, efter det foreslåede system vil være ude af stand til at afhjælpe den omtalte stivhed i produktions-virksomhedernes indkøb, da netop de udjævnende lager-bevillinger skal fratages handelsimportørerne og forud tildeles hver enkelt produktions-virksomhed uden hensyn til årets senere svingende forbrug.

At produktionen indenfor visse brancher overhovedet ikke kan undvære handelens lagre, og at produktions-virksomhederne i stort omfang ved den foreslåede nyordning vil blive ringere stillet med hensyn til kontinuerlig levering.

At det vil medføre en enorm udvidelse af administrationens fordelingssystem, idet man går bort fra et efterhånden reguleret og tilpasset tildelingssystem over til fordeling efter helt nye retningslinier, som ikke blot vil kræve et stort arbejde for virksomhederne, men også et stort arbejde for administrationen, der skal til at kontrollere de fra produktions-virksomhederne indsendte opgørelser og bevillingsansøgninger. Opgørelsen af det forventede forbrug vil nemlig som nævnt både være vanskelig og sine steder umulig, og den vil følges af ansøgninger, der formentlig oftest vil ligge på top-forbrugets størrelse, hvorved der trods al kontrol vil opstå et stort tal ubenyttede bevillinger, som er en af administrationens værste hindringer for passende fordelingstilpasning.

Overfor fremførelse af eksempler på, at en og anden produktions-virksomhed ville kunne spare så og så meget ved selv at importere, skal anføres, at der vil være langt flere eksempler på, at det nye system vil medføre fordyrelser både for landet og for de enkelte virksomheder.

Yderligere skal i anledning af påstanden om, at omlægningen skulle skyldes modstand mod mere konkurrence (mellem importørerne og mellem produktion og importører, så de laveste priser kommer frem) oplyses,

at det ikke med rette kan hævdes, at produktions-virksomhederne — som fremført fra industri side — vil købe hos handelen, når dette er billigst. Virksomhederne må nemlig under den herskende „bevillingsmentalitet“, der giver sig udslag i, at man søger og udnytter bevillingerne for at sikre sig bevillingerne også i fremtiden, ofte formodes at ville importere selv, selvom det måtte blive dyrere. Konkurrencen vil altså ikke komme frem, men importen vil blive dyrere, end hvis importen sker som nu,

at trangten til omlægning ikke kan være overvældende, da der ikke er sket en forskydning over til direkte industri-import i de perioder, hvor importen var fri.

Hvad endelig komiteens stilling i relation til konkurrence og frihed angår, kan det ikke med nogen rimelighed eller med skygge af ret påstås, at handelens modstand mod omlægningen skyldes frygt for konkurrence, da komiteen altid har været tilhænger af fri import — ikke blot i ord, men også i gerning. Dette gav sig bl. a. udslag i, at komiteen gik i spidsen for at få indført fri import fra sterlinglandene i 1945 (så enhver branchekyndig kunne importere) — og deri, at komiteen også i dag stiller det forslag, at der indføres fri import helt eller fra visse valutaområder for flest mulige varer, hvilket først og fremmest vil blive for de varer, som produktionen har brug for eller er interesseret i.

Engros-handelen løber under fri import gerne den risiko, at produktions-virksomhederne vil købe selv. Men komiteen må modsætte sig, at man, umiddelbart foran en forventet betydelig frigørelse af importen, der først og fremmest vil omfatte produktionens forbrugsvarer, vil indføre et nyt fordelingssystem, som ikke blot kan sinke frigørelsen, men også vil fordyre importen, forøge stivheden i reguleringen, medføre uretfærdigheder i fordelingen mellem de forskellige virksomheder, som ethvert nyt system uundgåeligt i starten vil

Komiteen ønsker konkurrencen genindført og ønsker ikke præferencer for handelen, men af de her fremførte grunde anser man ikke omlægningen af importfordelingen som noget skridt mod friere konkurrence, men tværtimod som et skridt, der vil modvirke regulær konkurrence og billigere import.